

Klæring, der kom fra den ærede Minister, lige-
saaldt som af de Yttringer, der kom fra det
ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds
(Klein). — Jeg har endnu kun at sige til, at
jeg er det ærede Medlem for Viborg Amts 2den
Valgtreds taknemmelig for disse venlige Anmod-
ninger til os om at overveie og tænke, før vi
handle. Jeg mener kun, at det ærede Medlem
kan have lige saa stor Opfordring til at rette en
saadan Anmodning til sine Meningsfæller, navnlig
dem, der sidde for Landets Styrelse, at de ogsaa
overveie, hvilken Bei her er staaet ind paa; det
turde være fuldt saa nødvendigt at gjøre en saa-
dan Genstilling til den Side paa en Tid, da de
Mænd, der have aflagt Ed paa Forfatningen,
finde det foreneligt med denne deres Ed, at fore-
tage det Skridt, der er foretaget den 12te April
d. A. — Jeg stal ikke indlade mig videre paa
hele dette Strids spørgsmaals Forhandling, det
overlader jeg til Ordføreren. Naar jeg er kom-
men frem med disse Yttringer, saa ere de be-
grundede paa Udtalelser fra Conseilspræsidenten
og mit personlige Forhold til den Afslutning, der
fandt Sted Paastørelsdag.

Vajer: Da min Opfattelse af den fore-
liggende sørgelige Gjenstand er noget afvigende fra
de Flestes, og da denne min Opfattelse vil give
sig tilkørende i min Afstemning, er jeg nødsaget til
i Korthed at begrunde denne Afstemning. Den
vilde ellers let kunne misforstaaes; thi en Und-
ladelse af at deltage i Afstemningen opfattes let,
som om man var tvivlsraadig med Hensyn til den.
Det er aldeles ikke Tilfældet. Jeg kan ikke i den
Grad tage min Fornuft fangen, at jeg kan be-
trakte den foreløbige Lov som noget Forskjelligt fra
Forlaget til Finantslov; det er for mig den
samme Sag. Den foreløbige Lov er kun yderligere
udviklet i Forlaget til Finantslov; de have i Vir-
keligheden det samme Indhold. Det er for mig
det Samme, om jeg skriver 9 i niende Potens,
eller udregner det niciffrede Tal, som det bliver
til. Jeg maa derfor stille mig paa samme Maade
ved begge Afstemninger. Jeg kan ikke være med
til at stemme for Overgangen til anden Behand-
ling af det foreliggende Finantslovsforlag; thi jeg
er overbevist om, at man ved en videre Forhand-
ling af det vil komme til den Erkjendelse, at det
ikke er noget Forslag i Ordets rette Forstand.
Man vil atter og atter faae at vide, hvis man
prøver paa at ændre Noget deri, at Sagen er fo-
regreben, at man ikke kan røre derved. Paa den
anden Side vil jeg heller ikke stemme imod den
saatalte foreløbige Finantslov, fordi man derved
efter min Mening dels ikke rammer, hvor man
skulde ramme, og dels rammer noget Andet, end
hvad man vilde ramme. Men hvis det var mu-
ligt paa anden Maade at udtrykke den dybeste
Misbilligelse af, hvad der har fundet Sted, er
jeg med dertil. Veien er jo ikke afstaaen, hvad

enten man her gjør det One eller det Andet;
Veien staaer aaben, saa længe der ikke er givet
Decharge for Statsregnskabet for 1877—78. Jeg
tror, at man forvejler noget selve den forelø-
bige Lov og de Handlinger, de Omstændigheder,
der staa i Forbindelse med dens Udstedelse; det
er de sidste, der skulle rammes, og jeg tænker der-
ved navnlig paa, at Regjeringen har sluttet den
sidste Rigsdagsamling, inden der endnu var til-
veiebragt paa grundlovshjemlet Maade en ny Be-
villing. Jeg kunde gaa længere tilbage til de
forskjellige andre Punkter, der staa i Forbindelse
dermed; men der er kun en Ting, jeg tror at
burde dvæle et Dieblif ved, som har været berørt
her i Dag et Par Gange. Det har undret mig
i høieste Grad at høre, at den virkelige Grund
til den foreløbige Finantslovs Udstedelse var, hvad
der foregik her den 31te Marts d. A. Jeg maa sige
rent ud, at den Mistillid, jeg har til Ministeriets
Chef i politisk Henseende, er bleven snarere større
end mindre ved at høre, at det var Grunden.
Jeg troede, at Ministeriets Chef, der kunde se
tilbage paa en 23aarig politisk Bane, var hævet
over Sligt, og at han ikke vilde styrte Fædrelandet
i Ulykke, fordi han sølte sig personlig berørt.
Jeg troede, at han for klart opfattede Rigti-
gheden af den gyldne Regel: „at foragte at blive
foragtet.“ Men jeg maa tillige sige, at det jo
ingenlunde har været Hensigten at vise Foragt
eller at vise Hensynsløshed; og jeg tror, at det
let vil kunne indses, at det slet ikke var noget
Hensyn til Ministeriets Chef, der bevægede Folket-
thinget til denne Fremgangsmaade den 31te Marts,
men et Hensyn til Noget, der staaer over Ministeriets
Chef, nemlig Hensynet til Grundloven. Det var
for at hævde, hvad der staaer i Grundloven, at
Finantsloven „behandles først i Folkethinget,
— der staaer ikke „forelægges“, men „behandles“
som man saa ofte tror — hvilket selvfølgelig
maa gjælde paa ethvert Trin, altsaa ogsaa, naar
Finantsloven kommer fra Fællesudvalget, og det vil
sige: behandles til Ende. Men selv om det er
Tilfældet, at det skulde være det omtalte Hensyn
til denne personlige Følelse af krænket Værdighed,
saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa,
at i saa Fald stemmer det ikke ganste med, hvad
der staaer i den „allerunderdanigste Foreskilling“
til Kongen, og heller ikke med, hvad der staaer i
Indledningen til den foreløbige Lov; jeg vil til-
lade mig at sige, at det er ikke den reneeste Vin,
der er krænket i hverken for Allerhøistfamme eller
for Folket.

Sorup: Det Finantslovsforlag, der fore-
ligger til Behandling og Afstemning nu, er
jo af en aldeles eiendommelig Bessaffenhed,
af en Bessaffenhed, hvorved det adskiller
sig fra alle andre Finantslovsforlag. Det
er jo kun for den mindste Del et virkeligt
Forlag til Finantslov, et virkeligt Bevil-